

ז:

עין משפט
גר מצוה

א מ' פ'ט מלכות
מפני הקדושת הליה:
ב ב מ' פ'ס הלכה א'
ג ג מ' פ'ט המלכות
תחזיק הלכה ח ופי'
מלכות ק"ם הלכה ח:
ד ד מ' פ'ט המלכות
תחזיק הלכה י:
ה ה מ' פ'טו מהל'
פטול מתקדשן הלכה
הלכה יח וישי' מהל' ק"ם
הלכה א':
ו ו מ' פ'ט
י"ג מלכות פטול
מתקדשן הלכה א' ותשרי'
[לנזח]

יְבִיגוּ תַגְנָאֵל

[illegible][illegible]

עשאוּם כתי שנטמאו אימורין או אברו. למאן דלמך ונקט
 97 מו: אין היץ מרמז על הטוילן נחמא הא דנקט
 נכסא שנטמאו או אברו אבל ברייתא דלקמן (דף ס:) על מה
 היץ מרמז על הדם ועל ההלכז צ"ל הואיל ומדרבנן לא מרמז
 היז כאלו אברו האימורין:

כֹּל נִשְׁמָטוּ אוֹ שֶׁאֵדוּ אֶל יָהּ
הַבְּתוּיִם בּוֹ. הֵי סִלְקָא
וְסִקְנָא הֵכָּה דְּלִי וְאִלּוּ כְּהֵיט
לְמַכְפְּרִי עֲבֵלִים וְלֹא מִשְׁחֵרוּ לְאַחַר
דְּקִשְׁתִּים וְקִשְׁתִּים רִיבִי' דְּנִבְּחָה לְהוֹלֵל
יְבִיתוֹ (דף ק"ג) אָמַר ת"ש דַּס שְׁטִמָּא
וְרוֹקוּ בְּשׁוּגָה הוֹרֵלָה בְּמִזְדִּי לֹא הוֹרֵלָה
הָא הֵכָּה דְּמִדְּאוּרִיתָא אֶלְרִי' מִנִּי
וְ' וְאִשְׁנִי מִנִּי לֹא הוֹרֵלָה לְהַסִּיר
בְּר' לְחִילָה אֲבָל עֲבֵלִים מִתְּחַפְּרִין
לְמַלְחָא אָף עַל גַּב דְּלִי אִשְׁנִי מִנִּי
עֲבֵלִים מִתְּחַפְּרִין וְי"ל דְּהִיכָּא דְּחִי
לְחִילָה מִדְּאוּרִיתָא מִתְּחַפְּרִין וְהֵכָּה
עַי' לְמִימָר דְּכָל כְּהֵי דְּלֹא חִזּוּ
הֵיטֵם לְחִילָתָא בְּשַׁר (א) לֹא מִתְּחַפְּרִים
עֲבֵלִים וְיִמְיָה קִשְׁה מִשְׁמָטָא בְּשַׁר
יֵאֵל וְרוֹק אִתּ הַסִּי הָא אִין לְבַשַׁר
וְעַתָּה הֵיטֵר לְהֵיטֵם וְנִרְאָה לְפָרֶשׁ דְּכָל
מִן דְּחִי בְּשַׁר לְחִילָה לֹא מִתְּחַפְּרִי
עֲבֵלִים עַד שֶׁיֵּאֵלֻם כְּהֵי אֲבָל אִם
שְׁטִמָּא אֲחֵרִי כִּי אִין אֵל אֵל עֲבֵשׁ נִטֵּר
מִתְּחַפְּרִי עֲבֵלִים:

ל עולת חול ביו"ט. הקשה רבי"א דהא קרא נשנת כחב וחמיר אבל ביו"ט דקיל מנה לן דלא קרנה וי"ל דלחיא כרבי עקיבא וקמה בקרף אלו קשרים ושבת דהי. עולת שבת לימד על חלבי שבת וקריבין ביו"ט ומשמע ליה קרא עולת שבת וזו נשנת אחרת דהיינו של שבת וקמה לר' עקיבא מיפוק ל' חלבי שבת קריבין ביו"ט מקרא הכה דלא ילין הא כל הילה ילין וכלל הפסחון מיתוקם דנדרבשה עשר וזול להיות נשנת ממה לר"א קרא בנותר דבשר מיירי דהא לקמן דף סג: מחייב שומט על חמץ אחד ונצי חבורה דמכחיב עלין בתימיה משמע הוי דקיימין עלי' בלא ילין וזול לילה ילין כד' עקיבא אקוימנא סוגיא דהכא ושמעין ליה לר' עקיבא דפקח ואלל כל הילה עד ועת חפזון ואיכא למימר דמשמע ולי למסדר הש"ס דקרא בכל הוצת מיירי בין בנשר ובין אומורין ומדלא מיצי חלב כמו גבי חלב חגי ומדלא מיצי גבי חמילה ואכלו את הבשר דכתב הכס לא תחמירו ש"מ דצמחיהווינו משמע:

בארבעה עשר שנה להיות
בשבת עסקינן.

ירושלמי דייק מקרא דלא יין חלב
גוי ס"ה ומקו ל' נמי ר' אבבו ב'
נלא חמי לאוקמי בשבת דהני תמי
נלא דמי שבת דלמחר תמי בלא
ר"ה סמרהו שלא יבא לידו כל יין
וראיהו ועו ומימה ועירושלמי דפרך
במציגות חמש עשר מיירי דלמחר
יבא יא כפח דעמ חג זה חגיגה ה'
שמשעל דלמחר בלוי קשרים ושבת ק'
א"ר טאיר האב' תפוס יאשון
(דף ג') עדין היא מלוקטס ה'
ולבא דרבא דמיירי לקמן בפרקין
דערבא דלמחר עדין חיל מלוקטס ה'
מרון ל' לשנים חיל וסבר ד' מ'
חשיבו מחמלה ועד סוף חילי חרובי

חמורה עולה, ומיפרשא בגמרא אליבא דרבי מאיר:

תמורה עולה, ומיפרשא בגמרא אליבא דרבי מאיר דאמר בתחילת דבריו אדם נתפס, לר' יוסי

קא דער ביה תמוס לשון ראשון, ואי אמר לתמורת שניהם נתכוונתי דבריו קיימין, כא.

תמיד נשחט פרק חמישי פסחים

והעלה הכהן את העולה ואם המנחה וגו'. ב' צפר הטואט כתיב ומזההו ליה למיכתב זאת העולה יעלה וכתוב והעלה משמע אפילו הביא העולה קודם למטואת יפטר: **דפכרי דיומיה הויא**, כשמתקיימים כל הלילה אצרכי שימטורתי מהרבינות שנשטחו וגורר דמן קודם

למחמד וירדו את האצרים הללו יחד
סבירין שגם אלה נמסרו וראוין
להקריס היום ויקטרס ועברי מעשה
דהשמה: וריוין סן. והמעטן של
יודיע לחמי הסהניס ויחזרו בסן:
אמר ליה רב אשי כ'ר. אדרב פפא
פריך דאמר מלינן: מכדי כל כמה
דלא מקטרי אמורין. דהטעת כהניס
בשר הטעת לא מני אכלי ובעליס לא
הויא כל כפרה ועדיין מחסר
הקריס הו' ויבאר ואלו דהשמה

הוא אכלי בשר דתניא
ליון כחזה ושוק קורם
לומר דהוקטיר הכהן
והדר דיהיה החזה
בהנים לא אכלי בשר
תניא ר' יואבאל אותם
דוד שהכהנים אוכלים
ליה כיון דלא אפשר
לשאבר ד' אדתניא יכול
אבדו לא יתו כהנים
וד לומר דיהיה החזה
קוקם רב כהנא רמי
מי עד בקר עד בקר
הוא חזק וזו חזקה

שנ' בן הערבים: **לְהַקְרִיבָהּ** קדושתו
מקדושתו שמרנו דמן קדוש תמיד
ולא הפסיקו להקריב דמיו דנראה
להקריבה קודם לכן על תמיד של שחר
הוא מושלם: **הָאֵל בֵּל סְלִילָה** ילין.
ויקטירו בלילי י"ט ואע"פ שנתר
הפסח של חול דהא י"ד שזרק ד'
הפסח של חול ה'ואל: ואכן ניקו
כו'. קושיא היא: **שֶׁנֶּקִּיף לְקֹדֶשׁ**
דהוא דהדיק ומוקיו אנפשיה. מדקשו
קראי אדמיו ער חסיו קראי גופייהו
מעותה אנפשייהו הכי:

מוֹתָנִי הַפֶּסַח שֶׁחֲזוּ שֶׁלֹּא
 לֵשׁ שְׁלֹמִים: או קִיבֵּל או
 הֵיךְ או וְרַק שֶׁלֹּא לֵשׁוֹ. שֶׁאֵדְרֵעַ
 עֲבֻדוֹת הַלֵּלוּ הַפֶּסַח נִפְסָל בַּחֲשֻׁבְתּוֹ
 אִם לִפְסוֹל אִם לִפְנֵי דִלְיָף שֶׁחֲמֵחָא
 קִמְיִיחָא דְרִזְחִים (דף ז'.:). או לֵשׁוֹ
 וְשֵׁלֹא לֵשׁוֹ. בְּגִמְרָא מִפְּרָשׁ אִי
 בַּחֲשֻׁבְתּוֹ עֲבֻדָּה אַחַת קָאֵמֵר אִי
 בַּחֲשֻׁבְתּוֹ שְׁמֵי עֲבֻדוֹת כְּגוֹן קִיבֵּל
 לֵשׁוֹ חֻקֵּי שֶׁלֹּא לֵשׁוֹ: פְּסוּל.
 דְּמַתִּיב זֶכֶר פֶּסַח הוּא שְׁחָה וְצִיטוֹ
 לֵשׁ פֶּסַח וְכַזֵּיב הוּא לִנְעוּטוֹ

תנן בעבודה אחת תנן
אף בגמר דבריו אדם
מזר תפוס לשון ראשון
או

תמורה (דף כה.) אף בגמ' דכרו
אדם נתפס דבוק: ר'א"י האמר תפוס לון ראשון.
במק' תמורה (כ"ו ס"ט) גבי הויזנר ה"ו תמורת תמורת
שלמים ר"מ אומר ה"ו תמורת עולה ר' יוס' אומר דכרו קיימים
ותרעה עד שחוסם ותמכר ויבא בדמי חליה עולה ובדמי חליה שלמים:
אלו

חימא דדרסי לקמן באלו דברים (דף ע.) חגיגה הבאה עם הפסח
 א מודה דלא דמיא שבת כדמוכח התם ט"ז"ל דבן חימא יסבור כר'
 נמי בן חימא יפרש שמרורו שלא יבא לירד כל ילין כדמפרש ירושלמי:
 ה' דלית איז דפליגי בתפוס לשון ראשון דאמרין בפ"ב דזמניה
 ונלמיה פליגי ר"מ ונבלאו איז הך דיוקא דהכא לא מיתוסק אלא
 ס הקדים מוליס לערליס כר' וסבר איני לשחיתה אלא לבסוף
 ולו כפי האי גוונא אף על גב דלמיה לשחיתה אלא לבסוף ובידע
 שלא חל בשעה שאמר לדבריה ואפי' דלקמן דסבירא להו דישנה
 קון וא"כ לא יכשרי הכא לר"מ לשמו ושלא לשמו אפי' בעבודה אחת:
 חל

שנאמר וערך עליה העולה וההקציר והזסיף והשליש אחריה כל הקרצנות, ולא על שכן הערבים,

שבו אחרינו לכל הקרובות (יחזקאל כ"ד). ולא עולה חול ביום טוב. כגון אכילת חמץ של ערב
 אין מעלין אותן (שבת כ"ד). דחלבי שבת קריבין ביום טוב. שחל להיות כחולץ שבת (שבת
 ע"ב דברי ר' עקיבא) דלא חילוני במה לאו ראשון למעשה ולא במה אחרון (למעשה חלל במה חלל

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

[illegible]

הגהות הב"ח

(ב) תוס' ד"ה יכול וכו' י"ל וכו' לכל כמה דלא חזו כהני' לאחילת בשר. כ"כ פ"י אקילו מדאורייתא:

גליון הש"ם

נ"מ' והבתיב עולה שבת.
ע"י שבת ד"כ ע"א חד"ה
למשל. וביחוד דף מז ע"א
חד"ה לכל וז"ע:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א] גמ' דחגי' יסול נטמא
 אמורין. הרמב"ם השמיט
 ברייתא זאת עיין גליה דף
 נ: ב] רש"י ד"ה והעלה
 הסקן וס' בפר חטאת. ג"ל
 בפר חטאת:

מוסף רש"י

כְּהֵנִים וְרִירִין הָן. נִקְלֹן
 הוּא כֵּל, דְּמִתִּי בֵּן, וְדִמֵּי
 הוּא יוֹרֵם מִשְׁפָּטִין בְּרִי
 וְשִׁבְתָּ קִיר. אִלּוּ דְּרֹון שִׁנְנֵם
 מִכְּרִימָה דִּינֻעֵם שְׁמִיחֻרֵם
 הִלְטִים קִידֻם (וְדִרְבָּרִין) כִּי
 וּבִכְלוּ אוֹתָם. אִלּוּ הִקְדֵּשִׁים,
 אִשֵּׁר כִּפּוּרָם. כִּי יִיזִי
 דְּמִתִּי מִפְּרֵי הַשֵּׁלֶם בְּחַת
 עֲלִיָּה הַשֵּׁלֶם הַבְּחַת
 הִקְרֵבּוּת כּוֹרֵן. עַל חֲמִיד
 הוּא שֶׁלֶם לֹא הִקְרֵבּוּת
 וְלֹא שְׁמִירָה עַל חֲמִיד הַשֵּׁרֵץ
 לְהַחֲרִיף חֲמִיד עֲרֵב לֹא הִקְרִיב
 קִרְבָּן (לְעִיר נֹחַ) עֲרֵב לֹא
 קִרְבָּן. חֲמִילָה. עֲרֵב לֹא
 הִקְרֵב. חֲמִיד שֶׁל שֶׁר
 הִקְרֵב. חֲמִיד שֶׁל שֶׁר

מד על תמיד של בין הערבים

זיט שלא הוקטרו מבעוד יום
וקבל והלך וזרק. או
חומות 138.